

WYSŁANE PRZEZ
bafrog

ON
29.09.2011

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Zarządzanie ryzykiem

Zarządzanie ryzykiem to systematyczna procedura polegająca na „identyfikacji i ocenie ryzyka, a także sterowaniu reakcjami na zidentyfikowane ryzyko” (Wikipedia).

W języku niemieckim: Chodzi o to, aby podczas wszystkich wydarzeń organizowanych przez grupę młodzieżową zapewnić wysoki poziom bezpieczeństwa zarówno uczestnikom, jak i opiekunom.

Krok 1: Analiza potencjalnych zagrożeń

W tym celu przeanalizuj poszczególne elementy planowanego wydarzenia. Obejmują one w szczególności

- wszystkie atrakcje,
- cały teren, na którym odbywa się impreza (czyli np. również droga do i z miejsca imprezy),
- specyficzne cechy dzieci w ujęciu ogólnym (np. zazwyczaj mniejsza koncentracja uwagi dzieci w ruchu drogowym), a także
- szczególne cechy charakterystyczne dla konkretnych dzieci (np. możliwe ataki astmy u dzieci cierpiących na tę chorobę).

Przeglądając poszczególne elementy, zadaj sobie następujące pytanie: gdzie mogą tu występować potencjalne zagrożenia? Wymień te zagrożenia pojedynczo.

Krok 2: Ocena zagrożeń

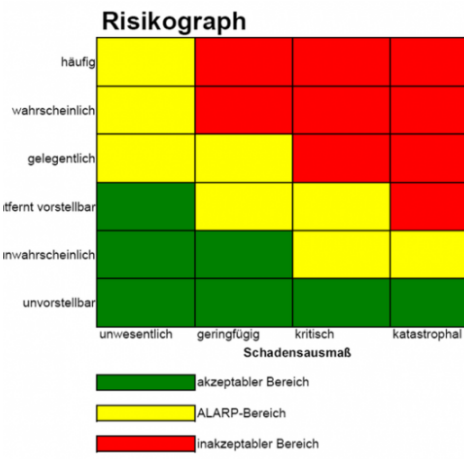
Ocena zagrożeń polega na ustaleniu, które ryzyka są akceptowalne lub uzasadnione, a które nie. Faktem jest bowiem, że nie ma czegoś takiego jak całkowite bezpieczeństwo.

Wymienione zagrożenia są teraz analizowane pod kątem prawdopodobieństwa ich wystąpienia oraz potencjalnej skali szkód. W związku z tym w odniesieniu do każdego wymienionego zagrożenia należy zadać sobie dwa następujące pytania:

- Jakie jest prawdopodobieństwo wystąpienia szkody?
- Jak duża byłaby wówczas skala szkody?

Aby odpowiedzieć na te dwa pytania, skorzystaj z poniższego wykresu ryzyka, który zawiera również możliwe odpowiedzi na oba pytania. Przy każdym zagrożeniu zanotuj, do której klasy ryzyka należy je przypisać. A więc albo czerwonej, żółtej, albo zielonej.

Wykres ryzyka

Krok 3: Minimalizacja zagrożeń

Teraz należy w rozsądny sposób zminimalizować zidentyfikowane (krok 1) i ocenione (krok 2) zagrożenia. Jednak nie każde możliwe zagrożenie musi lub może być zarządzane. Sposób postępowania z danym zagrożeniem zależy od klasy zagrożenia (czerwona, żółta, zielona), do której ono należy.

CZERWONE: Zagrożenia**krytyczne/niedopuszczalne** – należy podjąć odpowiednie działania w celu zmniejszenia prawdopodobieństwa wystąpienia i/lub skali szkód. Celem jest, aby dzięki wdrożeniu tych środków w ramach kontroli zagrożeń (krok 4) w danym obszarze nie występowało już żadne zagrożenie. Zapisz na swojej liście środki, które należy podjąć w odniesieniu do poszczególnych zagrożeń.

ŻÓŁTY: Tak zwany obszar ALARP (As Low As Reasonably Practicable) – chodzi tu o ograniczenie zagrożeń w takim stopniu, w jakim jest to rozsądne i wykonalne. Nie musi to jednak koniecznie oznaczać, że w wyniku kontroli zagrożeń (krok 4) zagrożenie przejdzie do obszaru zielonego. Zapisz na swojej liście ewentualne środki dotyczące poszczególnych zagrożeń.

ZIELONY: Zagrożeń w tym obszarze nie poddaje się zarządzaniu, ponieważ są one albo niezwykle mało prawdopodobne, albo potencjalne szkody są bardzo niewielkie.

Etap minimalizacji zagrożeń jest procesem dość kreatywnym i dlatego na pierwszy rzut oka może wydawać się nieco skomplikowany. Jeśli tak jest w Twoim przypadku, zapoznaj się z przykładami zastosowań poniżej, a następnie przeczytaj ten etap jeszcze raz. Wtedy z pewnością wiele rzeczy stanie się dla Ciebie jasne.

Krok 4: Kontrola zagrożeń

Czy Twoje zarządzanie ryzykiem było wystarczające? Właśnie o to tutaj chodzi. Przeanalizuj jeszcze raz zagrożenia z listy, tym razem jednak uwzględniając zaplanowane środki bezpieczeństwa wynikające z

minimalizacji zagrożeń. Minimalnym rezultatem powinno być to, że na liście nie ma już żadnych zagrożeń zaliczanych do strefy czerwonej. Jeśli tak nie jest, musisz ponownie przemyśleć odpowiednie środki bezpieczeństwa, aby złagodzić te zagrożenia na tyle, by znalazły się przynajmniej w strefie żółtej.

Przykład zastosowania 1: Ruch drogowy

Droga z siedziby koła młodzieżowego do lasu, gdzie ma się odbyć zabawa na świeżym powietrzu, prowadzi przez jedną lub kilka ulic.

Krok 1: Analiza potencjalnych zagrożeń:

Jedno z potencjalnych zagrożeń: uczestnik odnosi obrażenia w wyniku zderzenia z samochodem.

Krok 2: Ocena zagrożenia:

- Prawdopodobieństwo wystąpienia: sporadyczne (zderzenia samochodów z pieszymi nie są rzadkością)
- potencjalna skala szkód: zazwyczaj krytyczna do katastrofalnej (złamania kości, zgony)
- Wynik według wykresu ryzyka: CZERWONY – zagrożenie krytyczne/niedopuszczalne

Krok 3: Minimalizacja zagrożenia:

- Możliwe działania mające na celu zmniejszenie prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzenia: Już w sali zajęć dla dzieci informuje się je, że mogą przechodzić przez ulicę tylko wtedy, gdy poleci im to opiekun, a w przeciwnym razie muszą czekać na skraju jezdni; korzystanie z kładek dla pieszych, sygnalizacji świetlnej dla pieszych i/lub przejść podziemnych; piłki, które podczas drogi mogą spaść na ulicę i skłonić uczestników zajęć do odruchowego podążania za nimi, są konfiskowane przez opiekunów.
- Możliwe środki mające na celu zminimalizowanie potencjalnej skali szkód: wytyczenie trasy w taki sposób, aby przejścia przez ulice odbywały się w możliwie najbezpieczniejszych miejscach, tj. tam, gdzie samochody muszą zwolnić i faktycznie to robią, gdzie kierowcy dostrzegają pieszych z daleka oraz gdzie są przyzwyczajeni do tego, że od czasu do czasu mogą napotkać pieszych, np. na przejściach dla pieszych.

Krok 4: Ocena zagrożeń

Jeśli wdrożone zostaną wymienione środki w odniesieniu do zagrożenia kolizją samochodu z uczestnikiem ruchu, wynika z tego następująca, nowa ocena zagrożenia:

- Prawdopodobieństwo wystąpienia: mało prawdopodobne (dzięki zaplanowanym środkom bezpieczeństwa wystąpienie szkody jest obecnie raczej mało prawdopodobne).
- Potencjalna skala szkód: katastrofalna (kierowcy poruszający się ze znacznie nadmierną prędkością nadal mogą powodować kolizje ze skutkiem śmiertelnym, więc potencjalną skalę szkód udało się zmniejszyć jedynie w niewielkim stopniu)
- Wynik zgodnie z wykresem ryzyka: ŻÓŁTY – osiągnięto cel minimalny.

Uwagi

Opisana koncepcja przedstawia w uproszczonej, praktycznej formie podstawowe zasady zarządzania ryzykiem. Należy ją jednak zawsze stosować w połączeniu z odpowiednią wiedzą specjalistyczną dotyczącą danej aktywności. W tym przypadku wiedza specjalistyczna ma pierwszeństwo. Jeśli więc np. wybierasz się ze swoimi młodymi harcerzami na zjazdy na linie lub wspinaczkę, sama wiedza z zakresu zarządzania ryzykiem nie wystarczy. Musisz posiadać odpowiednie przeszkolenie w zakresie wspinaczki/zjazdu na linie, które obejmuje między innymi wiedzę na temat bezpiecznego przeprowadzania takich zajęć. Ta wiedza specjalistyczna ma pierwszeństwo przed stosowaniem zasad zarządzania ryzykiem.

Źródło zdjęcia

Zdjęcie tytułowe: © Gerd Altmann / pixelio.de

Risikograph: dom publiczny / nieobjęty prawami autorskimi; źródło: http://de.wikipedia.org/w/index.php?title=Datei:Risikograph.png&filetim...

Weitere Informationen

Tagi
Zarządzanie ryzykiem

Wiek
Brak dostępnych danych.

Liczba uczestników
Brak dostępnych danych.

Biblia
Brakuje tej informacji.

Czas trwania
Brak dostępnych danych.

Materiał
Mnóstwo pracy

Pobieranie plików
Brak pobierania plików

KI Generierter Inhalt
Zawartość
Tagi
Wiek
Liczba uczestników
Biblia
Czas trwania
Materiał

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/pl/wiki/art/zarzadzanie-ryzykiem